

[Lone Dybkjær]

at finde belæg for – at man kan tillade sig at provokere, sådan som det skete i begyndelsen af 1970'erne, med, at vi lader tomme bygninger stå i Københavns kommune og så regner med, at der ikke er mennesker, der flytter ind. Dertil er boligøden for stor.

Jeg kunne måske nok have accepteret at bruge den slags betegnelser, hvis det var sådan, at vi væltede rundt i tomme lejligheder i København, men det gør vi ikke just. Det er en del af Københavns kommunes problem, at vi ikke har tilstrækkeligt med lejligheder, og derfor mener jeg, at vi selv har været med til at fremprovokere den besættelse, der fandt sted dengang. Det må vi tage konsekvensen af, og det er det, vi for vort vedkommende har gjort ved at gå ind for dette forslag.

Derfor vil jeg også appellere til regeringspartierne om, at vi dropper alle disse ord, at man lader være med at fremstille det, som om det er Sodoma og Gomorra. Det kan man jo også finde andre steder i samfundet, gennemgående også under bedre økonomiske vilkår end ude i Christiania, så jeg finder, at det er ikke særligt konstruktivt for debatten. Jeg synes, man skulle forlade det og prøve på at gå ind i en ordentlig dialog med os andre om løsningen af dette spørgsmål.

Så er der nogle – og det tror jeg også var venstres ordfører – der var inde på spørgsmål om at afdække forhold. Jeg synes ikke, der er så megen grund til at afdække alle mulige forhold i Christiania. Det må man dog sige at vi har fået ud af at beskæftige os med det i alle de mange år: vi ved ganske godt, hvad der foregår. Jeg siger ikke, at vi ved enhver detalje – det ville jeg nu heller ikke være interesseret i – men vi kender ganske godt til, hvad der foregår i Christiania, og der er ingen grund til store udvalgsarbejder med henblik på at afdække forhold.

Der er derimod grund til udvalgsarbejde med henblik på at finde løsninger, og en af løsningerne – derfor er jeg også glad for, at forsvarsministeren sagde, at embedsmandsgruppen ville være færdig inden 1. oktober – er, at løsningerne ganske rigtigt er en eller anden form for pengetilførsel. Når det er forsvarsministeren, der udtaler sig, henholder han sig måske naturligt nok til den rapport, der blev udarbejdet, og dér ligger beløbene jo i størrelsesordenen 60 mill. kr. til 120 mill. kr.

Men der findes andre måder at løse tingene på, og en af dem er det, vi har foreslået her i beslutningsforslaget, nemlig at vi inddrager christiaritterne. Det er det, jeg synes vi skal gøre, og kan man ikke appellere til forsvarsministeren og regeringen på anden vis, så kunne man måske gøre det ved hjælp af økonomien. Det vil simpelt hen blive billigere, kære forsvarsminister, hvis christiaritterne inddrages, og det synes jeg forsvarsministeren skulle benytte sig af. Det er dog et tilbud.

Så vil jeg til slut sige omkring Christiania, at jeg ikke har nogen romantiske forestillinger om Christiania. Jeg tror, det er et samfund på godt og ondt, ligesom den øvrige del af samfundet er et samfund på godt og ondt. Der findes gode sider, og der findes dårlige sider.

Jeg synes også, vi skal erkende – og det har fru Ebba Strange også været inde på – at Christiania faktisk også for nogle mennesker har været en berigelse af deres tilværelse, f.eks. mennesker, der var arbejdsløse, eller måske i endnu højere grad mennesker, der var på bistandshjælp og oven i købet på den varige bistandshjælp. Hvis man er på den varige bistandshjælp, skal man op på en meget høj indtjening for at slå sig fri af bistandshjælpen, for hver krone, man tjener, vil blive modregnet. Det er et af de store problemer med bistandsloven, og netop når det er sådan, og netop fordi det kan være svært, er der næsten ikke andre muligheder for at få noget ud af tilværelsen end netop at etablere sig i menneskelige fællesskaber. Det kan man gøre i Christiania, eller man kan gøre det gennem nogle kvindegrupper, som der jo ofte vil være tale om, hvor man finder sammen, fordi man har en fælles situation. Det er det, man har gjort i Christiania, og det er det, der har gjort, at en del mennesker i Christiania trods alt har fået et bedre liv. Jeg synes ikke, man skal have forestillinger om, at alt er godt, men jeg synes heller ikke, man skal komme og sige, at alt er skidt.

Mit forslag skal være, at vi nu ser at gøre dette udvalgsarbejde færdig. Det forstår jeg der er et flertal der er interesseret i, og min appel skal være, at regeringspartierne og ministeren i det omfang, vi anmoder om det, arbejder konstruktivt på at gøre beslutningsforslaget færdig.